

Usmernenie pre vzdelávacie inštitúcie ako prevádzkovateľov základnej služby podľa novelizovaného zákona o kybernetickej bezpečnosti

Materiál k aktuálnemu problému kybernetickej a informačnej bezpečnosti
pre potreby verejnej správy, vedenie škôl, i odbornú komunitu

Vytvoril:

Kolektív Kompetenčného centra kybernetickej bezpečnosti UNIZA

Univerzitná 8215/1, 010 26 Žilina

E-mail: kckyb@uniza.sk

Web: <https://kc.uniza.sk>

Dátum vyhotovenia: August 2025

Typ dokumentu: Analytický výstup pre verejnú správu a školské inštitúcie

Obsah

1.	Úvod	4
2.	Vzdelávacie inštitúcie	4
3.	Prevádzkovateľ základnej služby	5
4.	Správca informačnej technológie verejnej správy	6
4.1	Vzdelávacie inštitúcie ako správca ITVS	7
4.2	Vzdelávacie inštitúcie ako subjekt hospodárskej mobilizácie	9
5.	Ako postupovať pri zisťovaní, či vzdelávacia inštitúcia je prevádzkovateľom podľa Zákona o KB 10	

1. Úvod

Tento materiál poskytuje rámec pre posúdenie, či vzdelávacie inštitúcie na území Slovenskej republiky spĺňajú podmienky na zaradenie medzi prevádzkovateľov základnej služby podľa zákona o kybernetickej bezpečnosti. Dokument vysvetľuje legislatívne východiská, definuje základné pojmy a typy vzdelávacích inštitúcií podľa príslušných právnych predpisov, a opisuje kritériá, na základe ktorých sa tieto subjekty môžu alebo nemusia zaradiť do registra prevádzkovateľov základnej služby. Zároveň uvádza väzby na ďalšie relevantné zákony a podzákonné normy, ktoré upravujú správu informačných technológií verejnej správy a špecifické povinnosti v oblasti kybernetickej bezpečnosti.

Účelom tohto usmernenia je poskytnúť jednotný a zrozumiteľný postup pri posudzovaní postavenia vzdelávacích inštitúcií z hľadiska ich povinností v oblasti kybernetickej bezpečnosti, a tým podporiť ich správne a včasné zaradenie do príslušných kategórií podľa zákona.

Cieľom dokumentu je:

- a) zabezpečiť jednotný výklad relevantných právnych predpisov,
- b) určiť kritériá, na základe ktorých sa určuje status prevádzkovateľa základnej služby,
- c) poskytnúť oporu pre rozhodovanie orgánov riadenia a správcov ITVS,
- d) prispieť k zvyšovaniu úrovne kybernetickej bezpečnosti v oblasti vzdelávania.

2. Vzdelávacie inštitúcie

Podľa § 2 písm. w) zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (ďalej len „Školský zákon“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa školou alebo školským zariadením rozumie výchovno-vzdelávacia inštitúcia zriadená podľa osobitného predpisu. Môže ísť o školu alebo školské zariadenie zriadené štátom, obcou, samosprávnym krajom, cirkvou alebo súkromným subjektom. Podľa § 27 ods. 2) Školského zákona sústavu škôl tvoria tieto druhy škôl:

- a) materská škola,
- b) základná škola,
- c) gymnázium,
- d) stredná odborná škola,
- e) stredná športová škola,
- f) škola umeleckého priemyslu,
- g) konzervatórium,
- h) školy pre deti a žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami,
- i) základná umelecká škola,
- j) jazyková škola.

Vysoké školy sú definované samostatne v §1 ods. 1) zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách (ďalej len „Zákon o VŠ“), ako vrcholné vzdelávacie, vedecké a umelecké ustanovizne. Sú právnickými osobami a rozlišujú¹ sa na:

- a) verejné vysoké školy so sídlom na území Slovenskej republiky,
- b) štátne vysoké školy so sídlom na území Slovenskej republiky,
- c) súkromné vysoké školy,
- d) zahraničné vysoké školy.

3. Prevádzkovateľ základnej služby

Zákon č. 69/2018 Z.z. o kybernetickej bezpečnosti (ďalej len „Zákon o KB“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje podmienky pre riadenie a zabezpečenie kybernetickej bezpečnosti, a to najmä postavenie a povinnosti prevádzkovateľa základnej služby a bezpečnostné opatrenia, ktoré musia prijať. V § 17 ods. 1 Zákona o KB sú explicitne uvedené kritériá, na základe ktorých sa právnické osoby zapisujú do registra prevádzkovateľov základnej služby. Z pohľadu vzdelávacích inštitúcií (za predpokladu, že tieto vykonávajú iba svoje úlohy v oblasti vzdelávania bez vedľajších obchodných aktivít), je možné zúžiť tieto kritériá na nasledujúce dve, kedy by vzdelávacia inštitúcia bola:

- a) subjektom hospodárskej mobilizácie, ktorému bolo uložené opatrenie podľa osobitného predpisu, a súčasne vykonáva činnosť v niektorom zo sektorov definovaných v Prílohách Zákona o KB,

Z pohľadu činností vzdelávacích inštitúcií z uvedených zoznamov sektorov (Príloha 1 a Príloha 2 Zákona o KB) pripadá do úvahy iba sektor **Verejná správa** alebo sektor Výskum. V prípade sektora výskumu je výskumná organizácia subjekt, ktorého hlavným cieľom je vykonávať aplikovaný výskum alebo experimentálny vývoj s cieľom využiť výsledky tohto výskumu na komerčné účely, ktorého súčasťou však nie sú vzdelávacie inštitúcie. Výskumné inštitúcie sa zaradzujú do tohto sektora iba ak sú zriadené na základe osobitného zákona č. 243/2017 Z.z. o verejnej výskumnej inštitúcii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z uvedeného vyplýva, že vysoké školy ako vedecké ustanovizne nespádajú do príslušného sektora a jediný sektor, do ktorého môžu byť vzdelávacie inštitúcie zaradené je sektor verejná správa. Rozhodujúcim momentom nie je teda iba skutočnosť, či je inštitúcia subjektom hospodárskej mobilizácie ale súčasne aj patrí pod sektor verejnej správy.

- b) správcom informačnej technológie verejnej správy.

Kľúčovou podmienkou, či vzdelávacia inštitúcia bude prevádzkovateľom základnej služby je, či sa dá považovať za **správca informačnej technológie verejnej správy**. Požiadavky na správcov informačných technológií verejnej správy sú dané zákonom č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ITVS“). Podľa Zákona o ITVS **informačnou technológiou verejnej správy** (ITVS) je informačná technológia v pôsobnosti správcu podporujúca služby verejnej správy, služby vo verejnom záujme

¹ § 2 ods. 2 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách

alebo verejné služby². **Informačnou technológiou** je prostriedok alebo postup, ktorý slúži na spracúvanie údajov alebo informácií v elektronickej podobe, najmä informačný systém, infraštruktúra, informačná činnosť a elektronické služby³. Z pohľadu definície informačnej technológie, je to v podstate každá softvérová aplikácia inštalovaná na hardvérovom zariadení/prostriedku (napr. nástroje Microsoft Office) v ktorej sa spracovávajú údaje alebo informácie.

Zákon o KB rozoznáva prevádzkovateľov základnej služby v prípade ak spĺňajú podmienky § 17 ods. 1 a kritické základné služby podľa § 18 ods. 1. Medzi kritické vlastností sa zaraďuje aj skutočnosť, že pre subjekt existuje rozhodnutie o zaradení medzi subjekty hospodárskej mobilizácie. Z uvedeného vyplýva, že prvým a nutným kritériom je príslušnosť pod sektor verejnej správy, kedy automaticky bude subjekt aj prevádzkovateľom základnej služby. Až následne, ak rovnaký subjekt je aj subjektom hospodárskej mobilizácie pridáva ďalšie kritérium, ktoré ho zaraďuje medzi kritické základné služby a teda bude musieť plniť prísnejšie bezpečnostné opatrenia podľa zákona o KB.

4. Správca informačnej technológie verejnej správy

Správcom je podľa Zákona o ITVS ten **orgán riadenia**, ktorého za správcu informačnej technológie verejnej správy ustanoví zákon alebo je ustanovený na základe tohto zákona⁴. Ak zákon vo vzťahu k informačnej technológii verejnej správy správcu neustanovuje, je správcom na účely tohto zákona ten orgán riadenia, ktorý informačnú technológiu verejnej správy používa na účely poskytovania služby verejnej správy, služby vo verejnom záujme alebo verejnej služby. Z pohľadu vzdelávacích inštitúcií žiaden zákon neprikazuje používať konkrétnu informačnú technológiu, preto je správcom samotná vzdelávacia inštitúcia.

Orgánom riadenia podľa Zákona o ITVS je:

- a) ministerstvo a ostatný ústredný orgán štátnej správy,
- b) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, Dopravný úrad, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví a iný štátny orgán,
- c) obec a vyšší územný celok,
- d) Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky, Kancelária prezidenta Slovenskej republiky, Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky, Kancelária Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Kancelária Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, Kancelária Súdnej rady Slovenskej republiky, Kancelária verejného ochrancu práv, Úrad komisára pre deti, Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, Ústav pamäti národa, Sociálna poisťovňa,

² § 2 ods. 3 zákona č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

³ § 2 ods. 1 zákona č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

⁴ § 2 ods. 5 zákona č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

zdravotné poisťovne, Tlačová agentúra Slovenskej republiky, Rozhlas a televízia Slovenska, Rada pre vysielanie a retransmisiiu,

- e) **právnická osoba v zriaďovateľskej pôsobnosti alebo zakladateľskej pôsobnosti orgánu riadenia uvedeného v písmenách a) až d),**
- f) komora regulovanej profesie a komora, na ktorú je prenesený výkon verejnej moci s povinným členstvom,
- g) osoba neuvedená v písmenách a) až f) okrem Národnej banky Slovenska, na ktorú je prenesený výkon verejnej moci alebo ktorá plní úlohy na úseku preneseného výkonu štátnej správy podľa osobitných predpisov,
- h) záujmové združenie právnických osôb DataCentrum elektronizácie územnej samosprávy Slovenska, ktorého jedinými členmi sú Ministerstvo financií Slovenskej republiky a Združenie miest a obcí Slovenska.

4.1 Vzdelávacie inštitúcie ako správca ITVS

Z pohľadu Školského zákona a Zákona o VŠ sú orgánom riadenia, správcom ITVS a tým aj prevádzkovateľom základných služieb len tie vzdelávacie inštitúcie, ktoré sú v zriaďovateľskej pôsobnosti alebo zakladateľskej pôsobnosti ministerstva (resp. iného ústredného orgánu štátnej správy) alebo obce a vyššieho územného celku. Materské školy, základné školy, gymnáziá, stredné odborné školy, umelecké či jazykové školy, ktorých zriaďovateľ je obec alebo vyšší územný celok sú podľa takto nastavených pravidiel prevádzkovateľmi základnej služby podľa Zákona o KB a sú povinné prijať potrebné bezpečnostné opatrenia. Ostatné školské zariadenia podľa Školského zákona, ktorých zriaďovateľom je cirkev alebo súkromný subjekt, nie sú správcom ITVS a teda ani prevádzkovateľmi základnej služby. To platí za predpokladu, že nespĺňajú žiadnu inú požiadavku Zákona o KB alebo na základe inej svojej činnosti nie sú zaradené do iného sektoru ako sektoru verejná správa.

Štátne vysoké školy sú zriadené zákonom a spravované štátom cez príslušné rezorty. Patria sem:

- a) Akadémia Policajného zboru – zriadená a spravovaná Ministerstvom vnútra.
- b) Slovenská zdravotnícka univerzita v Bratislave – zriadená a spravovaná Ministerstvom zdravotníctva.
- c) Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika – zriadená a spravovaná Ministerstvom obrany.

Napríklad formálne Akadémia Policajného zboru v Bratislave nebola zriadená priamo ministerstvom, ale zákonným opatrením Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 370/1992 Zb. Toto opatrenie však určilo, že:

- a) sa zriaďuje štátna vysoká škola s názvom Akadémia Policajného zboru v Bratislave,
- b) jej zriaďovateľom a orgánom, ktorý zabezpečuje jej riadenie, je Ministerstvo vnútra SR.

Z uvedeného vyplýva, že legislatívne bola zriadená parlamentným právnym aktom, ale od začiatku patrí pod Ministerstvo vnútra SR, ktoré plní funkciu zriaďovateľa a správcu. Z uvedeného je možné konštatovať, že štátne vysoké školy sú správcom ITVS a teda aj prevádzkovateľom základnej služby podľa Zákona o KB.

Verejné vysoké školy sú zriadené osobitnými zákonmi, avšak autonómne riadené, s vlastným akademickým senátom, rektorom a ďalšími orgánmi. Napriek samospráve im poskytuje štát výrazné financovanie a dohľad prostredníctvom Ministerstva školstva. Medzi príklady patria:

- a) Univerzita Komenského v Bratislave,
- b) Slovenská technická univerzita v Bratislave,
- c) Ekonomická univerzita v Bratislave,
- d) Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
- e) Žilinská univerzita v Žiline,
- f) Technická univerzita v Košiciach / vo Zvolene,
- g) Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici,
- h) Trnavská univerzita, Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave,
- i) Katolícka univerzita v Ružomberku,
- j) Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre,
- k) Akadémia umení v Banskej Bystrici,
- l) Vysoká škola múzických umení a Vysoká škola výtvarných umení, obe v Bratislave.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že verejné vysoké školy nie sú zriadené ministerstvom, a teda nie sú orgánom riadenia podľa zákona o ITVS.

Zákon o ITVS sa v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi vzťahuje aj na subjekty, o ktorých to tieto osobitné predpisy ustanovia. Ide napríklad o § 20 ods. 1 písm. j) zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 95/2019 Z. z., kde sa uvádza, že pre webové sídla a mobilné aplikácie v správe vysokých škôl je potrebné dodržiavať štandardy pre prístupnosť a funkčnosť webových sídiel a mobilných aplikácií, ako aj minimálne požiadavky na obsah webových sídiel vydané podľa Zákona ITVS. Tieto štandardy sú definované v §24 Zákona o ITVS:

- a) štandard vzťahujúci sa na technické prostriedky, sieťovú infraštruktúru a na programové prostriedky,
- b) štandard pre prístupnosť a funkčnosť webových sídiel a aplikácií a minimálne požiadavky na obsah webového sídla,**
- c) štandard použitia súborov,
- d) štandard názvoslovia elektronických služieb,
- e) dátové štandardy vzťahujúce sa na údaje, registre a na číselníky,
- f) štandard poskytovania cloud computingu a využívania cloudových služieb vzťahujúci sa na technické prostriedky a na programové prostriedky,
- g) štandard pre základné číselníky,
- h) štandard pre elektronické formuláre,
- i) štandard pre formáty, ktoré je možné autorizovať elektronickým podpisom alebo iným spôsobom autorizácie,
- j) štandard pre projektové riadenie,
- k) štandard pre dizajnový manuál,
- l) štandard pre kritériá prioritnej elektronickej služby.

Štandard pre prístupnosť a funkčnosť webových sídiel a aplikácií a minimálne požiadavky na obsah webového sídla definuje Vyhláška Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu č. 78/2020 Z.z. o štandardoch pre informačné technológie verejnej správy.

Z vyššie uvedeného nevyplýva, že webové sídla a mobilné aplikácie nie sú ITVS, ale majú dodržiavať určité pravidlá pre konektivitu a kompatibilitu, definované Zákonom o ITVS a príslušnou vykonávacou vyhláškou. Nejasnosť výkladu Zákona o ITVS v tejto oblasti, spôsobuje neistotu aj v následnom zaradení verejných vysokých škôl ako prevádzkovateľov základnej služby podľa Zákona o KB. O tom, či na základe týchto ustanovení patria alebo nepatria verejné vysoké školy pod sektor verejná správa musí rozhodnúť príslušný riadiaci orgán (Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR) spoločne s Národným bezpečnostným úradom (ďalej len „NBÚ“). Pre odstránenie tejto neistoty môžu verejné vysoké školy vykonať registráciu za prevádzkovateľa základnej služby iniciatívne, pričom pred zápisom do registra by mal túto skutočnosť NBÚ podľa zákona overovať a konzultovať s riadiacim orgánom. Ak vyhodnotia, že daný subjekt nespĺňa požiadavky Zákona o KB nemali by ho do registra zapísať.

4.2 Vzdelávacie inštitúcie ako subjekt hospodárskej mobilizácie

Podľa zákona č. 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii sú subjektmi hospodárskej mobilizácie zákonom vymedzené právnické a fyzické osoby, pokiaľ im ktorým štát uloží opatrenia hospodárskej mobilizácie, alebo ktoré sú zaradené do plánov hospodárskej mobilizácie. Typicky ide o podniky, úrady, nemocnice, energetické spoločnosti a iné strategické subjekty.

Školské zariadenia definované v Školskom zákone, najmä tie v zriaďovateľskej pôsobnosti obcí a vyšších územných celkov a verejné vysoké školy môžu byť určenými subjektami, ktoré sú rozhodnutím zaradené ako subjekty hospodárskej mobilizácie spoločne s určenými opatreniami, ale tento proces nie je automatický a predpokladá osobitné rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy (napríklad Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a mládeže SR) alebo vyššieho územného celku, pretože ich hlavná činnosť nespadá do oblastí zabezpečovania obrany štátu alebo základného chodu ekonomiky v krízových situáciách. Z tohto dôvodu si musí každý subjekt individuálne preveriť, či je predmetom takéhoto rozhodnutia, a či je subjektom hospodárskej mobilizácie určeným rozhodnutím.

Hoci školské zariadenia ani verejné vysoké školy na Slovensku nie sú automaticky subjektom hospodárskej mobilizácie podľa zákona č. 179/2011 Z. z., existujú rôzne špecializované stredné (napr. Stredná odborná škola požiarnej ochrany MV SR v Žiline) a vysoké školy (napr. Akadémia ozbrojených síl, Akadémia Policajného zboru), ktoré veľmi pravdepodobne môžu byť zaradené medzi subjekty hospodárskej mobilizácie. Zvyšné vzdelávacie inštitúcie musia preveriť svoje zaradenie na základe individuálnych rozhodnutí.

5. Ako postupovať pri zisťovaní, či vzdelávacia inštitúcia je prevádzkovateľom podľa Zákona o KB

Ako už bolo spomínané, na to aby sa dala vzdelávacia inštitúcia považovať za prevádzkovateľa základnej služby podľa Zákona o KB je potrebné v prvom rade vyhodnotiť, či ju je možné zaradiť do sektoru verejnej správy. Príslušnosť k sektoru verejnej správy zistí vzdelávacia inštitúcia podľa toho, či ju je možné považovať za správcu ITVS podľa Zákona o ITVS. Pokiaľ sa vzdelávacia inštitúcia identifikuje ako správca ITVS bude z toho automaticky vyplývať jej zaradenie za prevádzkovateľa základnej služby podľa Zákona o KB. Či je vzdelávacia inštitúcia správcou ITVS zistí najjednoduchšie podľa identifikácie svojho zriaďovateľa.

V prípade, ak je zriaďovateľom vzdelávacej inštitúcie obec alebo vyšší územný celok je automaticky správcou podľa Zákona o ITVS. Taktiež štátne vysoké školy, ktoré sú spravované priamo ústrednými orgánmi štátnej správy sa dajú považovať za správcov podľa Zákona o ITVS. V prípade súkromných vzdelávacích inštitúcií alebo inštitúcií s inými zriaďovateľmi a verejných vysokých škôl tieto sa automaticky nepovažujú za správcov ITVS.

Aby vzdelávacia inštitúcia vedela správne vyhodnotiť svoje zaradenie podľa Zákona o KB je potrebné vyhodnotiť aj posledné kritérium a to, či sa má zaradiť ako kritická základná služba. Za kritickú základnú službu sa bude vzdelávacia inštitúcia považovať v prípade, ak súčasne s príslušnosťou k sektoru verejná správa je aj subjektom hospodárskej mobilizácie, ktorému bolo uložené opatrenie podľa zákona č. 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii.

Túto skutočnosť potvrdzuje príslušné rozhodnutie vydané ústredným orgánom vo svojej pôsobnosti alebo vyšším územným celkom. V prípade ak fyzicky žiadne takéto rozhodnutie vzdelávacia inštitúcia nemá, je možné si túto skutočnosť na týchto orgánoch aj overiť. **V prípade ak je vzdelávacia inštitúcia súčasne správcou ITVS aj subjektom hospodárskej mobilizácie je zaradená ako kritická základná služba podľa Zákona o KB.**

V prípade ak bude vzdelávacia inštitúcia iba subjektom hospodárskej mobilizácie, ale nie je správcou ITVS, nie je považovaná za prevádzkovateľa základnej služby podľa Zákona o KB.

Som prevádzkovateľ základnej služby ako postupovať?

Pokiaľ sa vzdelávacia inštitúcia identifikovala ako prevádzkovateľ základnej služby alebo kritickej základnej služby podľa Zákona o KB má v prvom rade **povinnosť nahlásiť** túto skutočnosť Národnému bezpečnostnému úradu. Nahlasovanie prevádzkovateľov sa vykonáva elektronicky prostredníctvom formulára, ktorý má NBÚ zverejnený na svojej internetovej stránke⁵. Na toto nahlásenie je stanovená lehota 60 dní od začatia vykonávania činnosti (resp. od začatia účinnosti zákona, ktorá nastala 1.1.2025, pokiaľ subjekt túto činnosť vykonával aj pred účinnosťou zákona)⁶. Povinnosť nahlásenia

⁵ <https://www.nbu.gov.sk/oznamenie-o-vykonavani-cinnosti-a-o-poskytovani-sluzby-podla-zakona-c-692018-z-z/>

⁶ § 17 ods. 2 zákona č. 69/2018 Z.z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v lehote 60 dní od začatie činnosti platí aj v prípade, ak počas vykonávania činnosti dôjde k zmene, ktorá má za následok zmenu zaradenia (napríklad vzdelávacia inštitúcia je správcom ITVS, podľa ktorej je prevádzkovateľom základnej služby, ale dostane rozhodnutie o zaradení medzi subjekty hospodárskej mobilizácie, ktorá mení zaradenie na kritickú základnú službu).

NBÚ na základe oznámenia zapíše subjekt do registra prevádzkovateľov základnej služby. Nenahlásenie prevádzkovateľa je správnym deliktom, za ktorý môže byť prevádzkovateľovi uložená pokuta od 300 eur do 500 000 eur⁷.

Potvrdenie o zápise do Jednotného informačného systému kybernetickej bezpečnosti zašle NBÚ prevádzkovateľovi⁸. Dátum zapísania do registra je pre prevádzkovateľov dôležitým momentom, pretože od tohto dátumu začínajú prevádzkovateľovi plynúť lehoty a povinnosti podľa Zákona o KB.

Aké povinnosti mám ako prevádzkovateľ základnej služby?

Vzdelávacia inštitúcia, ktorá je zapísaná do Jednotného informačného systému kybernetickej bezpečnosti ako prevádzkovateľ základnej služby alebo ako kritická základná služba je povinná do 12 mesiacov odo dňa zápisu v závislosti od vykonanej analýzy rizík prijať, dodržiavať a vykonávať všeobecné bezpečnostné opatrenia a vykonávať ich s cieľom zabezpečovania kybernetickej bezpečnosti a odolnosti⁹. Vzhľadom na zaradenie do sektoru verejná správa je prevádzkovateľ základnej služby povinný aj prijať, dodržiavať a vykonávať sektorové bezpečnostné opatrenia, ktoré pre neho vyplývajú z vyhlášky č. 179/2020 ktorou sa ustanovuje spôsob kategorizácie a obsah bezpečnostných opatrení informačných technológií verejnej správy.

Rozsah bezpečnostných opatrení ako aj postupy na ich identifikáciu a vykonávanie je ale predmetom na samostatné metodické usmernenie a nie je obsahom tohto dokumentu.

⁷ § 31 ods. 1 a) zákona č. 69/2018 Z.z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov

⁸ § 17 ods. 4 zákona č. 69/2018 Z.z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov

⁹ § 19 ods. 1 zákona č. 69/2018 Z.z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov